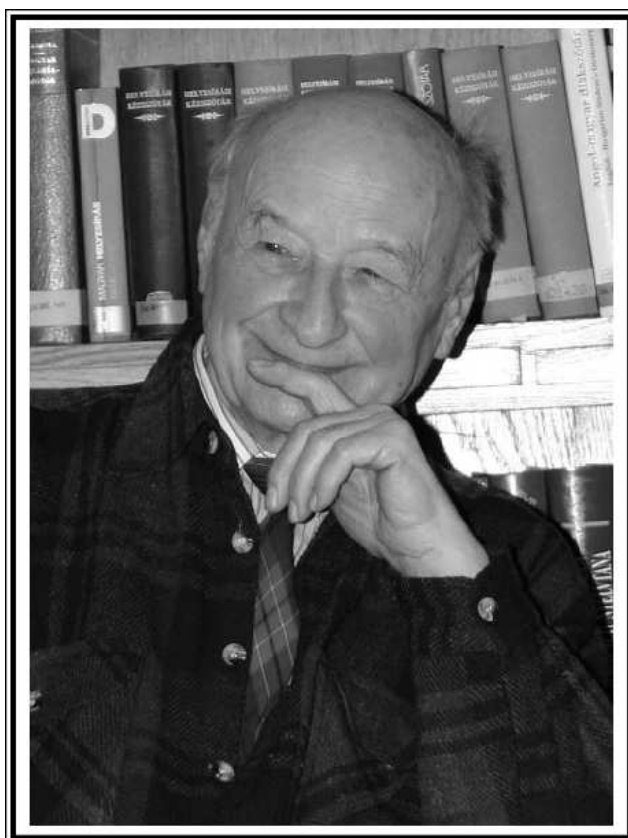

In memoriam
Dr. Walleshausen Gyula
(1923–2010)

Megrendüléssel fogadtuk az értesítést, hogy életének 87. évében, 2010. április 22-én váratlanul elhunyt dr. Walleshausen Gyula nyugalmazott könyvtári főigazgató, történész, címzetes egyetemi tanár, könyvtárunk, levéltárunk, egyetemünk, s egyben az egész magyar könyvtárügy kiemelkedő egyénisége.

Dr. WALLESHAUSEN Gyula 1946-ban kezdte meg tanulmányait a Magyar Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közgazdaságtudományi Karán. Már itt, illetve a későbbi Közgazdaságtudományi Egyetem könyvtárában, hallgatói évei alatt ismerte és szerette meg a könyvtárosi munkát. Könyvtáros diplomát az ELTE Bölcsészettudományi Karán szerzett (1958–1963).

Gödöllőn, az Agrártudományi Egyetem Központi Könyvtárában 1953 novemberétől dolgozott, mint igazgatóhelyettes, egy ideig Kosáry Domokos közvetlen munkatársaként. Elsődleges feladatai közé tartozott az állománygyarapító csoport munkájának irányítása, könyvtári kiadványok szerkesztése, az egyetemtörténeti különgyűjteményi csoport munkájának megszervezése, irányítása, rekatalogizálási munka végzése, módszertani anyagok kidolgozása, valamint a könyvtáros és könyvtárhasználati képzés, oktatás. 1971-től más könyvtárakban dolgozott. 1971–1978 között a KSH Könyvtárának igazgatóhelyettese. 1978–1985 között a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem (ma Budapesti Corvinus Egyetem) Könyvtárának igazgatója, majd főigazgatója. 1985-től nyugdíjas. 1986-tól, visszatérve az Egyetemre, széles körű kutatói, oktatói munkát végzett. Halála napjáig a SZIE Kosáry Domokos Könyvtár és Levéltárban dolgozott, szinte naponta segítette, véleményezte a Könyvtár szakmai tevékenységét.

Doktori címet 1966-ban, a történettudományok kandidátusa fokozatot 1997-ben szerezte meg. 2009-től címzetes egyetemi tanár.

Első könyvtári témájú tanulmánya 1949-ben jelent meg a *Gazdaság* című folyóiratban (1165–1169. p.). Azt követően számos könyvtári, levéltári kiadvány, dokumentum szerkesztésében vett részt. Publikációinak száma meghaladja a 180-at. Közülük ma már történeti értékű, kiemelendő az ETO (Egyetemes Tizedes Osztályozás) magyar viszonyokra alkalmazott kiadásában és a könyvtári címléírasi szabvány összeállításában való közreműködése. Ezeken felül könyvtárosi segédkönyvek, jegyzetek, évkönyvek, tanulmányok, tudományos és ismeretterjesztő cikkek, lektorálások kötődnek nevéhez. Számos kiállítás megszervezésében működött közre. Közülük kiemelkedik az „Agrártudományi Egyetem 25 éve” című jubileumi kiállítás és a kapcsolódó évkönyv megjelentetésében való közreműködése. Tagja, vezetőségi tagja volt több országos jellegű könyvtári bizottságnak, részt vett rendezvények szervezésében, forgatókönyvek elkészítésében.

A magas színvonalú szakmaiság mellett olvasmányos, élvezetes stílusban fogalmazott írások kerültek ki keze alól. Főbb művei: *A mezőgazdasági tudományos kutatás és tájékoztatás segédkönyvei* (1957). *A mezőgazdasági tájékoztatás segédkönyvei* (1968). *Az Agrártudományi Egyetem emlékkönyve* (1970). *A könyvtárvezetés főbb elméleti kérdései* (1970). *A magyaróvári agrárfelsőoktatás 175 éve (1818–1933)* (1993). *Hej! Élet, élet, gazdaság* (szerk., 1993). *A Gödöllői Agrártudományi Egyetem jubileumi emlékkönyve* (főszerk., 1995). *Erzsébet királyné és falkavadászatai* (1998). *A rohonci gazdaképző intézet* (2005). *Denis professzor és tanítványa, Festetics György* (2008). *Kosáry Domokos, a tudományszervező könyvtárigazgató* (2009).

Oktatói, előadói munkája az 1950/51-es tanévig nyúlik vissza, ekkor tartotta első előadását. Országos szinten is kiemelkedő szervezője volt az egyetemeken folyó könyvtárosi ismeretek oktatásának. A tanítás mellett a bibliográfiai oktatás bevezetésének kezdeményezője volt az agrárfelsőoktatásban. A hallgatók bibliográfiai oktatása terén a legkiválóbb oktatók közé tartozott, óráin nagy gondot fordított a szakma történeti gyökereinek megismertetésére is. Folyamatosan segítette Könyvtárunk jegyzetírását, hosszabb ideig a SZIE GTK Budapesti Képzési Helyén (VATI) tartott előadásokat.

Munkáját 1955 óta folyamatosan, számos magas kitüntetéssel ismerték el. Felkészültsége, az évek során szerzett szakmai tapasztalatai alapján feladatát mindig magas színvonalon látta el, a könyvtárba látogatók és az olvasók megalégedésére. Példakép volt a környezetében dolgozók, könyvtárosok számára is. Nehéz sorsa ellenére igazi emberi és szakmai értékek alapján élt. Több nyelven beszélő, nagy műveltségű, mindig szolgálatkész, megbízható szakembert ismertünk meg benne. Finom humora, emberi tartása, szerénysége, figyelme a könyvtári feladatokra, a fiatalabb könyvtáros nemzedékek számára példaértékű.

Gyula bácsi munkatársainak hívott, tekintett bennünket, de mi mind a tanítványai vagyunk. Élete példa számunkra. Mindig büszkék leszünk arra, hogy Tőle tanulhattunk, s abban a könyvtárban dolgozhatunk, ahol Ő is. Gazdag munkássága előtt fejet hajtunk, emlékét, szellemi és erkölcsi hagyatékát kegyelettel, tisztelettel őrizzük, ápoljuk. Igaz, most úgy érezzük, magunkra hagyott bennünket, de szívünkben a gyász szomorúsága lassan erővé válik, hogy igazolni tudjuk, amit mindig elismerően mondott Könyvtárunkról, s megvalósítsuk, amiket még szeretett volna megtenni, véghezvinni.

Koósne Török Erzsébet
a KDKL volt és jelenlegi munkatársai nevében

